Stämningsfull kväll med Feldman

KAMMARMUSIK
Tulkinnanvaraista
Feldman: Patterns in a Chromatic Field. Juho Laitinen cello, Jouko Laivuori piano. G18 10.12.

■ Måndagens konsert Tulkinnanvaraista bjöd på en speciell musikupplevelse med den amerikanske kompositören **Morton Feldmans** storverk *Patterns in a Chromatic Field* – stort åtminstone för att det är långt. Det sista årtiondet skrev Feldman långa stycken och i det här sammanhanget är Patterns, med något på 90 minuter, egentligen bara av medellängd (Feldmans andra stråkkvartett tar sex timmar!).

Längden bjuder dels på en chans att koppla av, men är samtidigt ett sätt att uppnå stark koncentration och fokus. För fastän Patterns till största delen är tyst och lågmäld musik fångar verket obevekligt lyssnarens uppmärksamhet. Musiken presenterar ett fåtal utsökta texturer och klanger som upprepas flera gånger hela verket igenom. Det är som om musikerna skulle dröja kvar vid ett särskilt vackert motiv som de själva hittat på. Upprepningarna är dessutom sällan exakt lika. Motiven varieras med hårfina skillnader eller genomgår egenartade transformationer. Och visst finns det kontraster och glädjande överraskningar, men de presenteras sparsamt i minimalistisk anda.

Juho Laitinen och **Jouko Laivuori** hanterar stycket suveränt. Duon har uppfört verket redan ett antal gånger – måndagens konsert var en avslutning på en turné med konserter i Åbo, Tammerfors och Helsingfors. Framförandet utstrålade engagemang och inlevelse. Idén att placera publiken i en cirkel runt musikerna fungerade utmärkt och skapade en trivsam och intim atmosfär. Mer av den här stämningen också till de andra Tulkinnanvaraista-konserterna.

Laitinen är också huvudorganisatör för hela Tulkinnanvaraista-serien som ordnar recitaler med nutidsmusik varje månad. Tyvärr kämpar konsertserien tydligen för att nå sin publik för det var åter fattigt med folk på plats. Undrar var problemet ligger? Är det marknadsföringen som brister? Eller är måndagskvällar fel tidpunkt för intensiva djupdykningar i nutidsmusik? För min del kan jag säga att måndagens meditationsstund var en välkommen andningspaus i en hektisk decembermånad.

Dante Thelestam
kultur@hbl.fi